

A PAPELEIRA DE ENCE: UN "CARAMELO" PARA XUSTIFICAR A PERMANENCIA EN LOURIZAN

Carmen da Silva*

ENCE a través do seu principal socio, Caixa Galicia, eran plenamente conscientes de que o BNG non ía renunciar á recuperación da ría. Esta consciencia levounos, en primeiro lugar, a realizar unha multimillonaria e agresiva campaña para tentar que o BNG non renovase a Alcaldía nas eleccións do 2003. Non o conseguiron.

Co nacionalismo de novo á fronte do goberno municipal torcéronselle as cousas a Caixa Galicia. O seu obxectivo de consolidar a pasteira en Lourizán (a fábrica de papel tisú, que consumiría pouco máis do 5% da produción, non deixa de ser unha excusa para avalar a permanencia máis alá do 2018 de ENCE en Lourizán) estaba cada vez máis lonxe e facíase preciso recurrir aos seus resortes políticos (léase administracións gobernadas polo PP) para, saltándose toda a lexislación vixente, sortear o con-

A única saída para a empresa é sentarse a negociar coas Administracións un plano que permita o traslado da fábrica a unha ubicación menos agresiva

trol municipal que, estimaban (e estimaban ben), impediría por todos os medios a consolidación do complexo ENCE-ELNOSA na ría de Pontevedra.

Naceu así, por parte da Xunta, a Declaración da Incidencia Supramunicipal do complexo pasteiro (incluída a duplicación da produción de pasta, en Lourizán) e a solicitude de desafectación dos terreos que ocupan na actualidade. A primeira foi recurrida polo Concello, quen de momento conseguiu que non se poidan realizar as obras, e a segunda non foi aceptada polo Ministerio de Medio Ambiente. O Concello, pola súa banda, está a utilizar en todo momento os instrumentos ao seu alcance para facer cumprir a legalidade urbanística vixente e recuperar os terreos marítimo-terrestres que no seu día foron concesións do Estado para unha finalidade concreta. Neste sentido solicitouse de Costas a reversión dos terreos que actualmente ocupan as balsas de decantación de ENCE, que deixan

A RÍA E OS RÍOS COMO ESPAZOS PÚBLICOS PARA O USO E DESFRUTE DA CIDADANÍA

Se un dos obxectivos básicos da política levada a cabo polo BNG no Concello de Pontevedra foi recuperar espazos públicos para o uso e disfrute da cidadanía, a ninguén se lle escapa que a ría e os ríos, pola propia ubicación da cidade, ocupaban un lugar central. Recupalos da importante degradación medioambiental na que se encontraban e establecer unha relación harmónica coa cidade converteuse, pois, nun dos eixos centrais da política deseñada e levada a cabo polo BNG desde que accedeu á Alcaldía de Pontevedra en 1999.

Nestes anos déronse pasos trascendentais nesta dirección: o traslado de TAFISA, eliminando un dos focos

máis contaminantes sobre o Lérez, e a eliminación total dos vertidos urbanos que vertían directamente á ría permitirán unha importante rexeneración do río, reaparecendo especies que había moitas décadas que practicamente desapareceran. Paralelamente, a reordenación urbana dos espazos próximos aos ríos vai conseguir unha adecuada integración entre estes e a cidade.

Para completar este ambicioso proxecto de recuperación da ría e dos ríos fica só a recuperación da ensenada de Lourizán, para o que é imprescindible o traslado do complexo ENCE-ELNOSA e a rexeneración do espazo no que actualmente se ubica.

de ter funcionalidade unha vez que ENCE constrúa a depuradora. Nestes terreos preténdese instalar a papeleira de tisú.

O Concello de Pontevedra está neste momento a elaborar o novo Plan Xeral de Ordenación Municipal e a Axenda 21. Unha das propostas estratéxicas, incluídas no Diagnóstico, é a recuperación dos terreos que actualmente ocupa o com-

plexo e a súa integración no dominio público marítimo-terrestre. Este Diagnóstico xa foi valorado positivamente polo Grupo de Traballo, constituído por todas as forzas políticas, sindicais, asociacións veciñais, ecoloxistas, empresariais, colexios profesionais, comunidades de montes, etc, e aprobado pola Comisión de Urbanismo e Medio Ambiente.

Desde o BNG plantexouse, en todo momento, que a única saída para a empresa é sentarse xa a negociar coas Administracións un plano que permita o traslado da fábrica a unha ubicación urbanística, económica, social e medioambientalmente menos agresiva. Neste empeño estamos, aínda que a empresa e o poder económico e político que a sustentan sigan con políticas prepotentes, agresivas e de tinte colonial, negándose en todo momento a negociar unha saída factíbel.

Pola nosa banda, nunca faremos renuncia do obxectivo de ver recuperada a ría na súa totalidade para a cidadanía. Un obxectivo que, por vontade política e cidadá, cada día se albisca máis perto.

Ramóns Pérez

* Carmen da Silva é Concelleira de Medio Ambiente en Pontevedra